

man forøge Personalet meget betydeligt. Det sidste vil jeg paa ingen Maade tilraade, fordi man da vil faa en Forøgelse af Personalet, som vil være ganske overflødig, bortset netop fra dette Krav paa, at de paagældende skulle kunne fordrø Ekspedition til enhver Tid af Døgnet baade Dag og Nat. Det er netop Diæterne, som afholde de paagældende fra at stille urimelige Krav i saa Henseende. Noget andet er det — og det kunne vi jo forhandle om i Udvalget — hvorvidt man ikke kunde finde andre Regler end de nugældende for Diæterne saaledes, at man skiftede Vind og Sol noget ligeligere mellem de paagældende Parter, Toldvæsenet og de private. Det er maaske ikke umuligt, at gøre det. I det hele taget tror jeg, at der ikke fremkommer mange eller væsentlige Klager fra de private over Diæterne. Der kommer nogle Klager frem, men det er i Grunden kun fra de Dampskibe, som gaa i fast Fart. Det er der, Diæterne blive trykkende. Men det er som sagt maaske ikke umuligt, at vi kunne opstille Regler, hvorved Udgifterne til Diæter blive lettede for disse Dampskibe i fast Fart, og at vi saaledes kunne klare det foreliggende Spørgsmaal. Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Thomsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henviser til Lønningsudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandringer i Lov af 5te Januar 1851 om Embedsmænds Forpligtelse til at sikre deres Enker Overlevelserebenter og i Pensionslov af 24de Februar 1858 for Embedsmænd og disses Enker og Børn.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2821 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Krigsministeren (Tuxen): Jeg ønsker at fremsætte et Par Bemærkninger i Anledning af dette Lovforslag, som særlig vedrører de militære Ministerier. Staten har jo fastsat den Byrde, som paahviler alle Embedsmænd i Retning af at pensionere deres Enker, naar dette Lovforslag imidlertid tilsigter en Forandring heri for de militære Embedsmænds Vedkommende, i Grunden den, at de ere ulige uheldigere stillede end de civile Embedsmænd paa Grund af Aldersgrænserne. Disse ere nemlig indførte længe efter, at den paagældende Forpligtelse blev paalagt Embedsmændene. Forpligtelsen til at sikre Enkerne Overlevelserebente er nemlig fastsat i 1851, medens Aldersgrænserne først indførtes i 1867 og 1868. Der er ingen Tvivl om, at hvis man i 1851, da man paalagde Embedsmændene den nævnte Forpligtelse, havde haft Aldersgrænser for det militære Personale, vilde man næppe være gaaet til at paalægge dem denne Byrde. De Officerer, som falde for Aldersgrænsen, have jo i det hele taget en saa sørgelig Fremtid og en saa ringe Pension, at det er meget strengt at paalægge dem en saadan Byrde. I 1867 og 1868, da man indførte Aldersgrænserne, havde man ganske vist kunnet redressere dette Forhold, men man har formodentlig ikke tænkt derpaa, og det skete ikke. Jeg vilde dernæst gerne give et Par Oplysninger om Pensionerne, fordi det har sin store Betydning at kende deres Størrelse, naar der er Spørgsmaal om af Pensionen at udrede Enkeforsørgelsespræmier paa 2—3—400 Kr. aarlig. Jeg skal da særlig betragte Forholdet for de Kaptajners Vedkommende, som falde for Aldersgrænsen. Ganske vist maa man være forberedt paa, at i den kommende Tid ogsaa Premierløjtnanter ville falde for Aldersgrænsen — det kan næppe undgaas — ligesom ogsaa Oberstløjtnanter i en Alder af 60 Aar i ikke ringe Antal falde for Aldersgrænsen; men Hovedmassen af Officerer falder dog for denne som Kaptajner i deres 52de Aar. Spørgsmaalet er da dette: Hvor stor Pension kunne disse vente at faa? Pensionens Størrelse afhænger som bekendt af to Momenter. Det ene er Tjenesteaaarenes Antal, det andet den Lønning, den vedkommende Embedsmand har haft i Gennemsnit i de sidste 5 Aar. Hvad først Tjenesteaaarenes Antal angaar, da har Pensionsloven anordnet, at først efter 29 Aars Tjeneste opnaas en Pension paa $\frac{2}{3}$ af Gennemsnittet af de sidste 5 Aars Embedsindtægter, og dette er Pensionens Maksimum. Paa den Tid, da denne Be-